

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Adversus indoctum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

inter se dissesta, vt tepidarium virile coniunctum esset tepidario muliebri, & reliqua eodem coherent modo. De his Varus lib. 5. Meminis etiam Galenus libr. 10. Methodi. k. **Locus erat.**] Descriptio balnei. In Greco *ἔσσοις* i. *ἀσπίς*, *ἀκλίς*. l. Neque verò.] Occupatio qua fidem facit descriptioni. m. **Quin etiam horarum.**] Sunt qui horas in mentes radunt: Culi, aiunt, quadraturam in partes duodecim pro ratione Musica diuidi, & inde horarum mansse rationem: Quam que ex tenuissima cauerna difflubat, cum per totum diem exceperissent, hanc in duodecim partes diuiserunt: ex quibus horis nomen impsum. atque inde etiam vasis ipsi, quibus horas dimetiiebantur, clepsidra & hydrologia nuncupata. Porro prisci sunt, qui scribunt P. Scipionem Nasicam primùm reperisse clepsidram, quo nubilo quoque die & noctibus horæ distinguerentur. Nunc pro clepsidris clepsammis & *κλεψάμμις* videntur horologijs. Solarium, inquit Varro, dicunt in quo horæ in sole inspicuntur. Huius est, teste Gellio, mentio apud Plautum in fabula Bœotia, ex parafiti esurientis persona: Vt illum dei perdant, qui primus horas reperit, quiq; ad eò primus statuit hic solarium, qui mihi comminuit misero articulatam diem.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥ-

την, ἡ πολλὰ βί-

βλία ἀνέμει-

107.

ADVERSUS IN-

doctum, librorum longa

suppellectile iumen-

tem, sermo.

Anastasio interprete.

ARGUMENTVM.

ACerba quadam irrisione obiurgat ex popularibus suis, vt videtur, quendam diuitem, & multos vndique libros commercantem: ceterum indoctum, & nullis bonis studijs conuersatum. Illud ostendens, quòd nō librorum copia & speciosa suppellex, sed assidua ac diligens

gens lectio doctum faciat. Atque ab hac propositione statim exorditur quoque, ut dicat errare illum, si quia libros multos ac preciosos habeat, propterea se putet inter doctos ac eruditos recensendum esse. Rationes sumuntur à causis, & qualitate personæ, videlicet quoniam ipse p̄orsus literarum ignarus sit, & non libri, sed librorum lectio eruditos faciat, perinde ut nec arma militem, sed animus p̄sēns, & utendi peritia. Atque hoc argumentum postea multis similibus & exemplis per inductionem amplificat, quorum pleraque eiusmodi sunt, ut miram elegantiam ac festiuitatem habeant. Postea autem & factum illius in suspicionem vocat, & à causis finalibus criminatur, quas ipsas quoque ut vanas & indignas plerasque confutat & irridet, p̄cipuè vitiam, qua videbatur Imperatoris seu regis, ut ipse vocat gratiam ambire: quam & à circumstantijs personæ refellit & stultitiam illius comparatione quadam depingit. Ad postremum grauius atq; acerbè obiurgat illum, & commonet, quibus rebus relicto hoc inuutili cōmendorum librorum studio, incumbere potius debeat, quò videlicet & rei consulat, ac famæ ipse suæ.

Αὐτὸ μὲν ἴπυαν.
τιορ ὄτιρ, ὄτιρ
θίνας, ὄτιρ
ποίης ὄτιρ ὄτιρ

ἔρ ποδίαρ καὶ αὐτὸς ἔνεν τῆς
ἀίξαρ, σποδῆ σωωνὸρ
τὰ λαπίνα τ̄ βιβλίωρ, τὸ δὲ
σοι ὠρι τὰ λατωχάρᾱ, καὶ ἔ-
κρηρ ἔρ γίγνται τ̄ ἀπεδλω-
σίας πος τῶ. μάρινα δὲ ἔρ

T crede mihi,
quod tu putas,
haud ex eo cō-
sequere quod

agis. Persuasum enim cūm habeas futurum, ut si omnī studio optimos vndiq; libros cōemeris, ipse quoque inter doctos ac eruditos ponaris: planè tibi diuersum accidit, atque hoc demūm argumen-

to tua inscitia & inertia vulgo proditur. Tametsi profectò optimos

ἡλίσσας, ἡδὲρ ποταπόμῳ
 αὐτὰ ἐπινασάσας, ἢ ξυκο-
 ληθῆς καὶ ἀριόπομῳ
 πρινοσῆς; τίθηκ' ἦδ' ὀπί-
 θηκ' ἢ προμία φησί, ἡδὲρ
 χρύσα ἔχῃ σὺμβολα καὶ σὺ τοί-
 νω βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ
 χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀά-
 τῶν δὲ ἀναγιγνωσκόμενων
 οἰδοκῶδῃ, ἀπ' οὗτο λῆρας
 ἀκίεας, λινῶν τὰ ὄτα, ὡς ἄγε
 τὸ λεκτῆθι τὰ βιβλία καὶ πε-
 παιδωμένον ἀπέριαντ' ἔε-
 χοντα, ποποῦ ἄν ὡς ἀλη-
 θῶς τὸ λετῆμα λῶ ἄξιον, καὶ
 μόνων ὑμῶν τῶν πλουσι-
 ων, εἰ ὡσπρ' ἐξ ἀγορᾶς λῶ
 πρίασθαι, τοὺς πώγτας ἡ-
 μᾶς ἡπθώμοντας. τίς δὲ
 τοῖς ἐμώτοις καὶ τοῖς βιβλιο-
 καπῆλοις ἡέσθῃ ἄρ' ἐπι παι-
 δείας, ἡσῶτα βιβλία ἔχουσι,
 καὶ παλῶσι; ἀπ' εἴγε οὐκ
 λήχθῃ ἐθέλοις, ὅψα μὴδ' ἐκέ-
 νος ποπῶ τῶν ἐς πωδείας
 αἶμαμένους, ἀπὸ βῆθάρους
 ἢ τῶν φουλῶν, ὡσπρ' οὐ, ἀ-
 ξιωτέρως δὲ τῇ γνώσει, οἶος εἰ-
 κὸς εἶναι τοὺς μηδὲρ ἢ λαπῶν
 καὶ αἰσχῶν λαθωραϊότας.

καὶ

ut super his dormias, affi-
 xos tibi ubiq; circumferas,
 num ideo eruditior es futu-
 rus? Sicut enim adagio fer-
 tur, ^k Simia est simia, etiam
 si aureum cultum gestet. Et
 librum quidem semper in
 manu portas, legisq; semper
 aliquid, quorum tamen nis-
 hil penitus intelligis, sed
 asinus micans auribus ly-
 ram auscultas. ^l Quòd si li-
 brorum copia doctum red-
 deret eum qui comparasset,
 preciosa profectò res erat,
 & vobis tantùm diuitibus
 propria, si quidem veluti in
 foro pauperes nos superans-
 tibus daretur mercari: imò
 cum ipsis bibliopolis, qui-
 bus librorum tanta copia
 est, qui distrahunt, doctri-
 na & eruditione quis cern-
 tet? quos tamen, si rem spe-
 ctes, inuenies, haud multò
 te bonis artibus præstare:
 nempe sermone rustico u-
 tuntur, mente nihil valent,
 quales meritò sunt qui in
 honeste & turpis contempla-
 tione nunquam sunt versati.

ἡ αὐτὸν οὐ μὲν ἄλλο ἢ τρία παρ
 αὐτῶν ἰκένομεν περὶ αὐτῶν
 ἔχας, οἱ δὲ νυκτῶν καὶ μετ'
 ἡμέραν δὲ χάρος ἔχουσι αὐ-
 τὰ. τίς οὖν ἀγαθὸν ὄνῃ
 ταῦτα, ἢ καὶ μὴ τὰς ἀπὸ θεί-
 κας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡ-
 γῆ περὶ αὐτῶν, ἵσαυτα
 περὶ αὐτῶν παλαιῶν ἀν-
 θρωπῶν ξυγγράμματα; καί
 μοι, ἢ ἀποκρίσθαι, ἀπόκριναι, μάλ-
 λον δὲ, ἢ ἐπὶ τούτῳ τοῖ ἀ-
 δυνάτωρ, ἢ πῶς αὐτῶν, ἢ
 ἀδυνάτωρ πρὸς τὰ ἐρωτώ-
 μενα. εἴ τις αὐτῶν μὴ ἐ-
 πασάμεν, ἢ ἡτίσασθαι τὸν
 Τιμοθίου ἀδελφόν, ἢ τὸν Ἰσ-
 μιλίου, οὗς ἐπὶ τὰ ἀδελφῶν
 ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ Κοίνῳ ἐπὶ πρῶ-
 τῷ, ἢ ἄρα δὲ τὸ καὶ αὐτῶν
 ἀδελφῶν, ἢ ἄλλῳ ὄφρα αὐ-
 τῶν ἢ ἡτίματ', ἢ ἐπὶ αὐ-
 τῶν καὶ αὐτῶν κατὰ τὴν
 ἐπιπέδῳ; ἐπὶ ἀνθρώπων. ἢ δὲ
 ἢ τὸν Μῆδον ἢ Ὀλυμποῦ
 κλησάμεν, αὐτῶν ἄν,
 μὴ μαθῶν. τί δ', εἴ τις ἢ Ἡ-
 ρακλῆς τὰ τόξα κτήσασθαι,
 μὴ Φιλοκτίτης ἄν, ἢ ὡς δυνά-
 τῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἐπὶ
 σκο.

Tu unum modò aut alie-
 rum codicem redis merca-
 tus, isti diu noctuq; in ma-
 nibus voluunt. quid ergo cõ-
 modi hinc expectas? aut cur
 non ipse cellulae librariæ
 doctæ tibi videntur, quæ
 tot veterum auctororum scri-
 pta complectuntur? ^m A-
 ge verò, si non est molestum,
 paulum quiddam responde,
 aut qui infanior es quàm
 ut possis, saltem annue vel
 abnue ea quæ sum rogatu-
 rus. Quæso te, si quis tibia
 canendi artis ignarus pror-
 sus, foriè sit nactus Timothei
 tibias, aut quas Ismenias ses-
 ptem talentis emit Corin-
 thi, anne arte instabit? vel
 nullus usus huic rei erit, qua
 scitè uti nequit? Rectè sa-
 nè abnuisti. Nam neq; qui-
 bus ⁿ Marsya & Olympus
 cecinerunt, hoc efficient,
 ut concinnum quiddam in-
 spiret, qui nunquam didi-
 cerit. Verùm si quis Hers-
 culis arcus habeat, cùm
 Philoctetes non sit, qui so-
 lus tendere potuit, quòd

ἐπὶ κρήνης, οἶμαι, ἀπράγμων.
 τας ἐπαλάωτος ἐστὶ χιόνος
 ἰδοιοποῖσα ζωῶν αὐτῶν
 οὐτὸ δὲ τὸν αὐτὸν μὲν ἰδία.
 ἐπὶ ἐκπύουσα, καὶ θρασύ-
 ον τὴν ἀνυψίαν, ξυλίνους
 πόδας ἐκποιήσας, καὶ τῶν
 ἰσοδύμων, ἰσοδύμων, ἰ-
 σιμερῶν μὲν ἄμα τοῖς οἰ-
 κταῖς. ἐκείνο δὲ γέλοισιν
 ἰσῆς κρηπίδας γὰρ κατὰ
 λίκας ἐκείνου προσημαίνουσι
 καὶ τὴν πᾶσι πρᾶγμα-
 τῶν περὶ ταύτας ἔχον, ὡς
 κατὰ τὴν ἀποδύμασι κκοσ-
 μημένα ἐν αὐτῶν τὰ ξύνα,
 ἀπὸ δὲ οὐκ οὐ ταῦτα ἔρ-
 καὶ οὐ ποιεῖν. χαλκῶν μὲν
 ἔχον καὶ συνίπτε τὴν γνώ-
 μιν, ἀνὸν μὲν δὲ χυβῶς
 ἰσῶντας, οἷς μὲν οὐκ ἔστι
 ἀρτίπους ἰμπεριπατῶντες,
 ἰσῆ δὲ ἐν τοῖς ἀμοῖς καὶ τὸν
 Ομηροῦ ἐπιπέποντο ποικίλεις, ἀ-
 τανύτω τοῖς, ἀπὸ λαβῶν
 τὴν βῆτα γὰρ Ἰλιάδῃ γὰρ ἔ-
 δία, ἢς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἔξ-
 τὰ ἔξ. ἔξ. ἔξ. αὐτῶν πρὸς οἷς,
 ἐκποιήσαι δὲ τὴν αὐτῶν ἀμυ-
 γερῶν παγγέλοισιν ἀνθρώπων,
 ἀνδρῶν.

faceret, purefactus è friga-
 re, vsturis uterque pes deper-
 rierat. ille tam miserabi-
 lem fortunam expertus, in-
 felicitatem solari cupiens,
 ligneos pedes truncis accom-
 modabat, ac calceis indu-
 tus, vndiq; seruis mixtus im-
 cedere gaudebat. Vbi hoc
 insuper deridiculum commi-
 niscebatur: crepidas pul-
 cherrimas & novas sem-
 per cura erat summa mer-
 cari, ut ita calceis speciosis
 ligna sua, nempe pedes, es-
 sent conspicua. Nunquid
 verò his adsimilia facis tu
 quoque? qui cum clauda mē-
 te sis, ac q̄ scilicet sensibus,
 emis auraros soccos, quibus
 vix aliquis pedes integer
 rectè possit ingredi. Et
 quoniam inter alios tuos co-
 dices Homeri poisin sepe-
 numero repositum est cerne-
 re, accepto aliquis libro, le-
 gat tibi secundum Iliados, cu-
 ius caue aliquid perpendas:
 nam nihil ad te, præter quam
 qui isthic depictus est ves-
 hementer absurdus homo,
 Bbb 4 mutilo

διὰ σφοδρῶς τὸ σῶμα, καὶ κλυ-
 λαδύμην. ἰκάνῃ δὲ τὴν
 ὁ Θεραΐτης ὁ Ζεῦς ἢ ἀνάτοι-
 πῶν Ἀχιλλεύου πανοπλίαν,
 οἷα, ὅτι αὐτὴν ἔχει τὸ καὶ
 λαδὺς ἄμα καὶ ἰσχυρὸς ἄν-
 θρώπῳ, καὶ ἰσχυρῶς ἴσχυται
 μὲν τὸν ποταμὸν, ἰσχυρῶς δὲ
 ἢ αὐτὸ τὸ ῥᾶθρον ἔφονε
 τῶν Φρυγῶν, ἀπὸ τῆς δὲ
 Ἐκτόρα, καὶ πῶς αὐτὸν τὸν Λυ-
 κάονα, καὶ τὸν Ἀσφοδαῖον,
 μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων
 τὴν μνήσιν διωκόμενος; οὐκ
 ἄν εἴποις, ἀλλὰ καὶ γίνεσθαι
 ἔμψυχοι ἀνοήτοι καὶ ἀνοήτοι
 τῆ ἀσπίδι, καὶ ἐπὶ σῶμα ἰα-
 ταπίστων ἰπὸ τῶν βορρῶν, καὶ
 ἰπὸ τῶν ἑράων, ὁπόταν ἀνα-
 θύσῃ, δεικνὺς τοὺς πρῶτα
 βρωπῶν ἐκείνους αὐτὸ ὄφθαλ-
 μούς, καὶ τὸν θόρυβον ἰσχυ-
 ρῶν ἢ μεταφρῶν ἰσχυρῶν
 ματι, καὶ τὰς ληνμῖδας ἐπι-
 στυρόμενος, καὶ ὄλος, ἀσχυ-
 ρῶν ἀμφοτέρων, καὶ τὸν δι-
 κούργον αὐτῶν, καὶ τὸν Ἀσ-
 σόπῳ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οὐ
 ποδοχῶν, ἐν ἑρῶς, ὁπόταν τὸ
 μὲν

nunquid animaduertis profus idem tibi accidere, dum
 librum

mutilo ac portentoso cor-
 pore, qui isthic concionan-
 tur. Therites est. Ille in-
 quam huiusmodi si adeptus
 sit Achillis arma, pulasne
 propterea fortem iuxta et
 deceniem futurum, qui et
 fluvium transiliat, et al-
 ueum turbet trucidatoris
 Phrygum cruore: occidat
 post Lycaona et Astero-
 pæum, Hectorem, cum ne
 Melicæ quidem pondus hu-
 meris sustinere queat. Ne-
 gabis opinor, ac potius di-
 ces, dum post clypeum lau-
 dicaret, mox humi procum-
 beret impar armorum one-
 ri, si quando sublato capite
 te è galera prospiceret, suos
 istos intortos oculos osten-
 dens, deinde loricae subie-
 cto gibbo velut tuberes,
 et ocrearum dum in terra
 repit, tractus: hæc in-
 quam dicens risum omni-
 bus motura, et ipsum de-
 honestaturum primum pa-
 noplie opificem, deinde
 etiam dominum. Tu verò

λαμπρός, καὶ δὴ καὶ ἐδύτα
 χρυσόπασον ποιησάμενος,
 καὶ ἑφαινον σιδφους χρυσοῦς
 λεομίσρον, ὡς ἐντι λαμπρῆ τῆς
 σιδφους σμαράγδους ἕνα
 ἰδμεγέθους ὠκαρπῶ. πλὴν
 μὴ γὰρ κιδάραρ ἀντὶ τῶν ἰερ-
 φῶν τι χρῆμα, ἄς κωμῶ
 καὶ πολυτέλειαν χρυσῶ μὴ
 ἴ ἀκκράτῃ πᾶσιν, σφραγισί
 δὲ καὶ λίθοις ποικίλοις κατα-
 κκοσμημένω, Μουσῶν μι-
 ταξὺ, καὶ Ἀπόλων καὶ Ὀρ-
 φείως ἰητερομένων, θαῦμα
 μίγα τοῖς ὀρωσίμ. ἐπὶ δὲ οὐδὲν
 ποτὲ καὶ ἦκεν ἢ ἴ ἀγῶν καὶ ἰ-
 μίρα τῆς μὴ ἦκεν ἰλαχε
 Ἄμιοσ ἀντὶ τῶν ὀ Εὐάγγελῶ
 καὶ Ἄλμ, καὶ μεταὶ Θέσπιρ τὸν
 Θεβῶον, οὐ φάλαξ ἀγωνί-
 σάμερον. ἀσέρεται οὐδὲν ὄλῶ
 περιλαμπόμῃ ὠ χρυ-
 σῶ καὶ τοῖς σμαραγδοῖς καὶ
 βηρύλοῖς καὶ ἰακίνθοῖς, καὶ
 ἢ πορφύρα δὲ ἐνέριπει τῆς
 ἐδύτῃ, ἢ μεταξὺ τῶν χρυ-
 σῶν διαφανέ. τῶ τοῖς ἄπα-
 σι περικλήξας τὸ θεῖον,
 καὶ θαυμαστῆς ἰπιδῶ ἰμ-
 κλήθῃ τοῦς θεῖατῃς, ἐπασλή-

ποτὲ

auro insigni, & corona au-
 reis lauri folijs plexa splen-
 dens. hæc verò etiam smar-
 ragdis lauri fructui æqua-
 libus variegata erat. at ci-
 thara, visu mirabile, ap-
 paratu diues, ex purissi-
 mo auro fabricata, annu-
 lis & gemmis passim orna-
 ta, suisq; locis, Musarum,
 Apollinis & Orphei ima-
 ginibus sculpta, spectato-
 res suspensos animis tenes-
 bat. Iam autem venerat
 dies quo in theatrum erat
 descendendum. conueniunt
 tres certaturi, obitigē fors
 Euangelo ut secundo loco
 caneret. procedit ille post
 Thespin Thebanum, qui
 non malè suas partes ege-
 rat, auro, smaragdis, be-
 ryllis, hyacinthis totus col-
 lucens, ipsa purpura, quæ
 auro contexta visebatur,
 commendabat hunc cul-
 tum mirificè. quibus eum
 iam stupentes reddidisset,
 ac noua quadam & in-
 credibili spe replēset spe-
 ctatores, cum omnia iam

οὐκ ἔσται καὶ λιθάριον
 πῶτος ἔδα, ἀναροδικτα
 ἢ ἀνάρομος τι καὶ ἀσώ-
 ταδον, ἀπρὲς ἕνυσσι δὲ πρῶς
 ἄμα χορδὰς, σφοδρότερον
 ἔδεικται ὅτι μὴ οὐδὲν τῷ λι-
 θάρῳ ἔδεικται ἀρχεται ἀπό-
 μοςον τι καὶ λιθάρῳ, ὡς γιν-
 οῦσα μὴ πάντων ἡνέδου
 τῶν βιαντῶν, τοὺς ἀθροδύτας
 ἢ ἀγαναντίαντας ἐπὶ τῆ
 τόμῃ, μασίω ὄντας ἀ-
 τῆ, ἰσθαλέμ τῷ θείῳ. ὅτι
 πρὸ καὶ γελιοῦται ὁ ἄρθῳ,
 ἡκαρδον ὁ χυβὺς Εὐαγγελ-
 λῶ, καὶ ἰσθ τῶν μασίω.
 φέρων συρόμῳ ὅτι μῆσης
 τῆ σκλήρῃ, καὶ τὰ σκλήρῃ κα-
 ἐματωμένῳ ἐν τῶν μασί-
 ων, καὶ σμύλων χαμότων
 τῆς κηβύρας τὰς ἀραγίδας
 ἰσθαλέμ τῶν γῶ, καὶ κεί-
 νῃ ξυμμάσιω μῆσης ἀπὸ.
 μικρόν δὲ ἰσθαρόν μῆς ἀ-
 τῶν, Εὐαγγελῆς τις Ἡλῶ ὅτι
 εἰρηχται, λιθάρων μὴ πα-
 κιδόν ἔχωρ, ξυλινὺς δὲ ἰσθ-
 λωτας ἰσθαλέμ, ἰσθ-
 τα δὲ, καὶ μόνις αὐτῶ ὅτι
 φάνο δὲ καὶ ἀραχμῶν ἄξιαν.
 ἔμ'

& citharam pulsare, & ac-
 cinere esset necesse, per-
 sonat agreste quiddam,
 inersque & incompressum:
 simul dum immodicè ci-
 tharam increpat, rumpit
 tres fides. cantus autem
 planè ineptus erat, & so-
 lutus, ita ut ab hominibus
 qui aderant, rideretur: sed
 ludorum profecti offen-
 si hominis temeritate, lo-
 ris casum è theatro pro-
 iccerunt. Hic verò iucun-
 dissimum erat spectaculus
 aureus ille Euange-
 lus, cum per mediam sce-
 nam traheretur ab his qui
 verbera infligebant, lachry-
 mans, crura plagis cruen-
 tus, humi interim colli-
 gens delapsos dum vnà va-
 putat, citharæ annulos. E-
 xiguo autem temporis spa-
 cio interposito prodiit Eu-
 melus quidam Eleus, per-
 uetustam citharam affe-
 rens, cuius lignei erant
 clauuli, ipse vestem in-
 dutus vix vna cum seruo
 decem denariorum precij.

ἀπὸ οὐτός γε ἄλλο διεξίως, καὶ
 λισθίως κατὰ τὸν νόμον τῆς
 τέχνης, ἰκροτά, καὶ ἀνικη-
 ρύητος, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου
 καταγέλα, μολύβδω ἰμωμο-
 πῶται ὅτι λισθοῖα, καὶ
 τῶς σφραγίσιν κείνοισ' καὶ
 ἑσπέρ γε δέχεται πρὸς αὐ-
 τὸν, ὃ Εὐαγγέλιον, σὺ μὲν χυ-
 σθὲν διαφύλιε πρὸς κίκοιαι, πῶς
 τῶς ἴδ' ἐγὼ δὲ ὁ πρῶτος πλὴν
 Διολυκίου. πῶς τοῦτο γε
 μόνον ὄνυξ τῆς σκάνης, ὅτι
 μὴ δὲ ἰδιοῦμαι ὅτι ἐπὶ τῆ ἕλλη
 ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μολύβδω
 προσέτι ἴδ' πλὴν ἄτυχόν σου
 ταύτης, καὶ πικρῶν πρῶ-
 φῶν. πρὸς ὅσα δὲ σοὶ καὶ
 Εὐαγγέλιον οὐτῶ, παρ' ὃ
 σου σοὶ γε οὐδ' ὀλίγον μέλα
 τοῦ γέλωτος τῶν θιατῶν.
 οὐκ ἄκαρον δὲ ἄρ' ἴσοις,
 καὶ Λέσθιον μῦθόν τινα
 διηγῶμαι σοὶ, πάλαι γινώ-
 σθον. Ὅτι Ἰορφέα διασπο-
 ρῶν αἰ Θράκῃαι, φασὶ πλὴν
 ἐκφαλὲν αὐτοῦ σὺν τῆ ἰδρῶ
 αἰς τὸν Ἑβρον ἰμωσῶσαν
 ἰμ-

At ille & bellum edebat
 carmen, & ritè sicut ars
 posebat, chordas feriens
 modulabatur. itaque & vi-
 flor abibat præconis voce
 proclamatus, ridens inte-
 rim Evangelium, qui ne-
 quicquam cithara ac an-
 nulis istis sese ostentasset.
 Et aiunt sic fuisse allocu-
 tum: Aurea lauro redimi-
 tus es, Euangele, & quid
 ni? opibus enim vales me
 verò quis pauper sum, Del-
 phica oportet esse contem-
 tum. Veruntamen hoc com-
 modi tuus tibi ornatus pe-
 perit, quòd cum neminem
 tui misereat, oderint omnes
 istas tam ineptè superfluas
 delicias. Mirum verò ni pul-
 chrè tibi cum hoc Euange-
 lo conueniat, quatenus ne tu
 quidem spectator in cachim-
 nos quicquam moraris. Ar-
 bitror autem non intempe-
 stiuum esse, ut Lesbiam
 quandam fabulam tibi nar-
 tem. Cum Orphea Thres-
 se mulieres dilaniassent, fe-

runt, caput patris unà cum lyra cum primùm Hebrus

ἡδὲ καὶ τὸν μέλανα
 τὸν ἴσον, καὶ ἐπιπλεῖν γὰρ τὴν
 ἡραλὴν τῆς λύρας τὴν ἡμῶν.
 Ἄλλοι ἔρωσιν τινα εἰσὶ τῶ
 Ορφέϊ, ὡς λόγος, τὴν λύραν
 ἡδὲ τὴν ἡμῶν, τῶν ἀνέ-
 κων ἐπιπλεόντων τῆς χορ-
 δῆς, καὶ οὕτω μετ' ὀδῆς
 περισχιδνῶν τῆς Λισβῶ. καὶ
 εἰσὶν ἀνελκομενές, τὴν μὲν
 ἡραλὴν καταθάψαι ἵνα παρ
 τῶ τῶ Βαρυχῆον αὐτοῖς ἐπι-
 τῶν λύρας δ' ἀνακλῶν ἄς ἔ-
 κείμωνται τὸ ἴσον, καὶ ἐπι-
 πλεῖν γὰρ ὀδῆσθαι αὐτῶ. καὶ
 ἔρωσιν, Νίανθον τὸν ἔ-
 Πιπτακοῦ τοῦ τυραννοῦ ταῦτα
 ταῦτα τῆς λύρας πωθῆσθαι
 ἴσον, ὡς ἰκάνει μὲν καὶ
 λυτῶ, καὶ φυτῶ, καὶ λίθους, ἔ-
 πωθῆσθαι δ' καὶ μετὰ τὴν ἔ-
 Ορφέως συμφορὰν, μυσθῶς
 ἰσομήνου, πρὸς ἔρωτα τοῦ
 κτηρατοῦ ἐμπροσθεν, καὶ ἔρω-
 φηρατῶ τὸν ἴσον μέγαλοισ
 χημασι, πῶσθαι ὑποθῆσθαι ἴσον
 τῶν ἰμοίων λύρας, δουῶν
 αὐτῶ τὴν Ορφέως καθόλου δ'
 μὲν ἴμερην μὲν ἐν τῆ πόλει
 καὶ

excepiisset, in nigrum Pon-
 tum eiectum, ac ita simul
 notasse caput ac lyram: ille
 lugubre quiddam in Or-
 pheï necem canente, hac ven-
 tis chordas percellentibus
 aptos materiae faciente mo-
 dos, donec ad Lesbum ap-
 pellerentur. ubi incolae flu-
 cibus viriusque ereptis, ca-
 put sepulchro Y condide-
 runt, lyram autem suspen-
 derunt in templo Apollis
 nis. in quo cum bene lon-
 gum tempus fuisset adser-
 uata, multis annis post Ne-
 anthus Pittaci tyranni fi-
 lius, cum quæ de lyra nar-
 rabantur, audisset, quòd
 bestias hac demulisset Or-
 pheus, plantas & saxa mo-
 uisset, quòdque ipso iam cæ-
 so tamen per ondas lata, ne-
 mine modulante resonasset,
 capitur incredibili amore
 habendi hanc. quare ingen-
 ti pecuniarum vi corrupto
 sacerdoti persuadet, Or-
 pheï lyram, alia supposi-
 ta, sibi det: qua accepta, præ-
 ruri tutum ratus interdiis
 hac

ἄσφασις οἰοῦσα
 εἶνα, ὑλατορ δ' ὑπολύπτον
 ἔχοντα, μόνον περιθεῖν εἰς
 τὸ προαίσιον, καὶ περὶ χροῶν
 ἄλλον ὑλάειν, καὶ σωτῆρι
 τῆν τὰς χορδὰς, ἀτεχνον καὶ
 ἄμωρον νειανισμον, ἰλιπίζοντα
 καὶ μίλην τιμὰ θεασίσιαν ἄμω-
 ροῦσαν πλὴν ἄλλαν, ὅφ' ἄν
 πάντας καταβλήξῃ καὶ λυγί-
 σθην, καὶ μαυροῖον ἰσοδοῦσα,
 ληρονομία τῆς Ὀρφείας
 μουσικῆς. ἄξει δὲ ξυνηθόνος
 τας τὸν κωῶνας πῆρ τὸν ἦ-
 χον (ποιοὶ δ' ἦσαν αὐτόθι)
 εἰς τὸν αὐτόν, ὡς τὸν
 τῶν οἰῶν ὁμοίον τῶν Ὀρφῆα πα-
 θεῖν, καὶ μόνος ἐφ' ἑαυτὸν ἐν-
 γκαλίσσει τὸν κωῶνας. ὅτι πρὸ
 καὶ ὀφείματα ἄσφην, ὡς ἂν ἡ
 ἄλλα θελήσῃ τῶν, ἀπὸ δ' ἡ τί-
 λην, καὶ ἡ ὀφεί, ἀ μόνον ἐξεί-
 ρετα τῶν Ὀρφῆα πρὸ τῆς μη-
 πρὸς ἡπῆρην. ἡ ἄλλα δ' ἄλλ-
 πως ἰτιῖμα τῶν, ἔδην ἄμωρον
 τῶν ἄλλων βββίτων. καὶ τί-
 σοι τὸν Ὀρφῆα ἢ τὸν Νεανθον
 λίγω; ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς
 αὐτὸς

busuis barbitis diferente. Quorsum verò attinet Orphea
 tibi aut Neanthum proponere? cūm nostra atate via

αὐτὸς ἰσχυρότερος, καὶ ἔτι δειν-
 οῖμα, ὅς τὸν Ἐπιπέτην ἠδ-
 ἤχορον ἢ Σωκράτους, ἡδαιμαῖον
 ὄντα, τρισηχμίων δραχμῶν ἐ-
 πέλας ἠλπίσει ἦν, οἷμαι, ἡδαι-
 μάων, ἢ τὸν ἄλλοι ἰσχυροί, ἢ ἡδέ-
 νον ἢ ἠδῆον ἀναγιγνώσκοντες,
 αὐτίκα μάλα καὶ τὸν Ἐπι-
 πέτην ἡδέον ὄντα ἰσχυροί-
 σθα, καὶ ὅμοιοι ἴσονται ἢ ἡδαι-
 μάων ἢ ἡδέον γέροντι. καὶ οὗτοι
 καὶ ἡδέον, αὐτὸς τις τὸν Πρω-
 τίως ἢ ἡδαιμαῖον βακτηρίας,
 ἢ ἡδαιμαῖον ἢ ἡδαιμαῖον ἐς τὸ
 πῦρ ἰαδάντος ἡδέον ἢ ἡδέον
 ἢ καὶ ἡδέον ἢ τὸ ἡδαιμαῖον
 τὸν ἡδέον ἢ ἡδέον, ὡς Τεγεά-
 τας ἢ Καλυδωνίους τὸν ἡδέον,
 καὶ ἡδέον τὰ ὄσα ἢ ἡδέον
 καὶ ἡδέον τῆς ἡδέον ἢ
 τῆς ἡδέον. αὐτὸς δὲ τὸ
 ἡδέον ἢ ἡδέον ἢ ἡδέον
 τῆς, καὶ αὐτὸν σὶ τὸ ἡδέον
 αὐτὸ καὶ ἡδέον ἢ ἡδέον
 τῆς, ὡς ἡδέον ἡδέον ἡδέον
 καὶ ἡδέον, βακτηρίας ἢ
 τὸν ἡδέον ἢ ἡδέον ἢ ἡδέον
 ἡδέον, ἢ ἡδέον ἢ ἡδέον
 ἡδέον, καὶ ἡδέον ἢ τὸν
 ἡδέον, αὐτὸς ἢ ἡδέον ἢ ἡδέον

xit, & ni fallor, adhuc su-
 perstes est, qui Episteti Stoi-
 ci lychnum fidilem trecen-
 ti denarijs mercatus est :
 sperans futurum scilicet, ut
 si noctu ad istam lucernam
 legisset, mox Episteti sa-
 pientiam somniaret, & simi-
 lis efficeretur admirando se-
 ni. Sed nuperrimè alius quis-
 piam Protei Cynici bacus
 insiluit, reliquerat, emie ta-
 lento, custodiùmque etiam
 num inter reconditas ac cha-
 rissimas opes habet, ostien-
 tatq; non secus ac Tegea-
 ta apri Calydonij tergus,
 & Thebani ossa Geryonis,
 & Memphita Isidis capil-
 los, At ille tanti boni poss-
 sessor, ipsum se quoque stul-
 titia & nugacitate supera-
 uit. Videt' quam pessimè
 res tuas habeant? & quòd
 caluarie fuste opus su'. A E-
 go verò etiam Dionysium
 quondam scripsisse Trago-
 diam accipio, sed qua ni-
 hil fuerit unquam minus e-
 quam cum dedisset legendam

Φιλόξενος ποικίλους δι' αὐ-
 τὸν ἐς τὰς κατωτάτας ἐπι-
 στήν, ἢ διατάξεν κατὰ τὴν
 ἑξήκωτα, οὐτ' ὅτιν' ἀνθό-
 μνος, ἄς ἔγγυθ' αὐτοῦ, τὸ Διοχά-
 λου πύξιον, ἄς ὀκτὸν ἔγρα-
 φει, οὐδ' ὡς ποικίλ' ἀποδοῦν' ἔφησεν
 αὐτὸ, ἄλλ' ἔγχετο ἔστι
 οὐδ' αὐτὸ, καὶ κατὰ τὸν ἑξή-
 κωτον. ἀπ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκεί-
 νω μακρῶν γυλιότ' ἔγρα-
 φεν, οἷον ἑκατόν τ' ὁ Δωρικόν,
 ἡκιστὸν ἢ Διονυσίου γυνή, ἢ πε-
 λικόν, οἷμοι, γυναικῶν χηρῶν
 ἀπώλειαν, καὶ τὸν ἑξή-
 κωτον. καὶ τὸ αὐτὸν ἑξή-
 κωτον παρὰ τοῖς οἰκιστοῖς βροτῶν. ἑ-
 τὸ μὲν γὰρ πρὸς οἰκιστοῖς ἀ-
 σπύχως ἀνὰ τὴν ἀρχὴν ἔφη, ἢ τὸ
 Διονυσίου, καὶ ἑξή-
 κωτον αὐτῷ ἑκατόν τ' ἑξή-
 κωτον, τίνα ἑξή-
 κωτον εἰς τὰ βιβλία, καὶ
 ἀνελπίδης ἀέ, καὶ διασπο-
 λῆς, καὶ ὑπὸ τὸν ἑξή-
 κωτον, καὶ ἑξή-
 κωτον, καὶ διπλοῦς ὑπὸ τὸν ἑξή-
 κωτον,

B Philoxeno, nec ille adula-
 ri posset, sed salibus inces-
 seret scriptorem, sepennu-
 mero in lapidicinas coniectus
 est. Cum autem Dionysius
 contemni sese, & vulgo fas-
 bulam esse comperisset, nul-
 li operæ ac impense pe-
 perit, ut C Aeschyli pugil-
 laribus, quibus sua poemata
 describere fuerat solit-
 us, potiretur: quibus ac-
 quisitis, iam se plenum ex
 Aeschyli ceris numine, &
 planè atomum putabat:
 D & tamen in his longe ab-
 surdiora scribebat, quale
 est Doricum illud: ἡκιστὸν ἢ
 Διονυσίου γυνή. Et iterum:
 οἷμοι, γυναικῶν χηρῶν ἀ-
 πώλειαν. nam hoc quoque in-
 de sumptum est. Et hoc:
 αὐτὸν ἑξή-
 κωτον οἰκιστοῖς οἰκιστοῖς βροτῶν. Hoc tamen po-
 ssum non parum re-
 stius in te quadrat, quàm
 Dionysium, & propterea
 ceras inaurare debebas.

Namque obsecro quid con-
 sequendi spes est, quòd libros voluis, reuoluis, colligis,
 quod non decet refecis, croco pingis, & polis cedro, ami-

ρας, καὶ ὀμφᾶδος ἐντίθας, ὡς
 δὴ τὶ ἀπλοῶς ὠντῶν; καὶ
 νου γού ἴδῃ βελτίων γνήθῃ-
 σαι δὲ πῶ ὠντῶ, ὅς τοιαῦτα
 μὴ φέγγῃ, μάλλον δὲ τῶν ἰ-
 χθῶν ἀφρονότερ. Ὁ ἄ. βιοῖς
 δ, ὡς δὲ ἀπὸρ καλόν. μί-
 σθ δὲ ἀγείον, φασί, πᾶρά
 πάντων ἴχθας ἐπὶ τῇ βελτιείᾳ,
 ὡς ἂ τοιούτος ἀπαργάστο τὰ
 βιβλία, φωνῆ φωντικόν, ἄν
 ἢ ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐ-
 τῶν. Διοῖν δὲ ὄντων, ἂ π' ἄν
 παρὰ τῶν παλαιῶν τις ἐλί-
 σαι, λίγα τὶ δὴ ἀσάδου, καὶ
 πᾶσι τὰ δειοντα, ἴδῃ τῶν
 ἀέτων, καὶ φωνῆ τῶν χερῶν
 ἴων, ὅταν μίτι ἐκῆνα, μί-
 τι ταῦτα φάνηται τις παρ
 αὐτῶν ἀφελόμεν. Ὁ, τί ἄλλο,
 ἢ τοῖς μυσὶ δὲ τειδᾶς ὠνέται,
 καὶ τῶν τίνων οἰκίσεις, καὶ
 πλῆθος ὡς ἀμεινοῖσι τοῖς οἰ-
 κίταις; πῶς δὲ ὁ λακῆνο ἄ-
 σθῶν, ἢ τίς ἐν τῇ χερσὶ ἴχθον
 τῶν βιβλίων ἰδῶν (ἂν δὲ
 τὶ πάντως ἴχθας) ἴροῖτο, οὐ
 τιν. ἢ ῥύτορ. ἢ ξυγγρα-
 φῆς

quis fortè fortuna te conspicatus (sicut ferè cerni amas) ha-
 beniem in manu librum, roget, author quis sit, orator, histori-

cis pellibus, bullulas infigis:
 sic agis tanquam fructū inde
 percepturus, & factus es scis
 licet vehementer ex hoc mer-
 catu melior, quippe qui sic
 loqueris, ac potius qui piscia-
 bus magis es mutus. vitā au-
 tem qualem viuas, dictu fae-
 dum est: hoc certè aiunt, iudā
 illam obscānitatem extremē
 odisse vniuersos, quod si li-
 brorum hęc esset culpa, fu-
 giendum ob eis erat quam-
 maximè procul. E Duo au-
 tem cū sint, quæ à veterib.
 scriptoribus petas, dicendī
 virtutem, & honestē viuendī
 rationes: dum quæ bona
 sunt imitaris, quæ mala, de-
 uitas: quando neutrum spe-
 ctatus es, quid aliud compa-
 rasse dicem te, quā lu-
 dum muribus, & tineis ha-
 bitaculum, ac feruis, si negli-
 gentiores in codicibus curan-
 dis fortè fuerint, verbera s
 F Sed quod sum nunc dictu-
 rus, haud scio antibi sum-
 mam ignominiam asserat: s
 cus,

φέως ἢ ποιητῶν ἔδει· οὐ δὲ ἐκ
 τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρῶτος
 εἶποι τὸ τό γινεῖται, ὡς φιλῶ
 τὰ βιβλία ἐν ξηνοσίῳ πε-
 χυρῆν ἐς μῆν ὁ λόγων, ὁ μὲν
 ἔπεινοι τι ἢ ἀτιμῶτο τῶν ἐγ-
 γραμμένων, οὐδ' ἀπροιη-
 κή μὲν ἔχοις ἐπ' αὐτῶν· οὐκ
 ὄξιν τότε χανερὶ βιβλῶν γινώ-
 κατὰ σαυτῶν, ὡς ὁ Βελιφρο-
 φόντης, περιφύρων τὸ βι-
 βλίον; Δημίτριος δ' ὁ Λυσι-
 κός, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπα-
 λωτόν τινα, βιβλίον κατέ-
 σθη ἀναγιγνώσκουσα, τὰς
 Βάκχας οἰμαῖ τῷ Εὐριπίδου,
 κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ λῶ, τὸν
 διηγήσατο τὰ τῷ Πενθείῳ
 παθῆναι, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔρ-
 γον, ἀρπασσας, διέσπασεν αὐ-
 τὸ, ἀπὸρ, ἀμάνορ δὲ τῷ Πεν-
 θεῖ, ἀπασσαραχθῆναι ἐπ'
 ἑμοῦ, ἢ τὰ τῷ ποιητῆς. Ἰη-
 τῶν δὲ αἰ πῆς ἑμοῦ τὸν, ἔ-
 πα καὶ τιμωρὸν ἑυρῆν διελύ-
 νημα, τιν' ἔκκα τῶν σπ-
 ἄλλω ταύτων ἰσπίδακας, πε-
 ρὶ τῶν ὀνείδων τῶν βιβλίων, ὡς
 φησὶ καὶ μὲν ἔρ, ἢ χέρας τῶν
 ἀπ' αὐτῶν, δὲ ἀρ οἰηθεὶς τις
 τῶν ἐπὶ ἐλάχιόρ σε εἰδῶν,

eus, poeta: actu ex inscri-
 ptione doctus, apte dicas
 quastum: postea, ita vi sit,
 dum sermo familiaris pro-
 greditur sepe longius, il-
 le laudet aliquid, aut accu-
 set scriptorum, tu verò non
 habeas quòd respondeas,
 nōnne optes tum vi tibi tel-
 lus dehiscat, qui in tui pers-
 niciem velut C Bellerophon-
 tes codicem attuleris? H De-
 metrius Cymicus cūm Corin-
 thi conspexisset ineruditum
 quendam pulcherrimum li-
 brum legentem, opinor in
 Bacchis Euripidis locum,
 ubi nuncius Penthei factum
 et factum Agaues expo-
 nit, arreptum codicem la-
 ceravit: Satius est, inquit,
 semel à me, quàm à te to-
 ties dilaniari, Penthea. I Sci-
 re autem peruelim (quode-
 go nulla quantumvis dili-
 genti animi cogitatione as-
 sequi possim) cuius rei gra-
 tiatāto studio in hoc sis ver-
 satus. Nam fructus et usus
 causa nemo putare queat:
 qui te vel mediocriter nouit:

ἢ μάλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις
 πείλω λυγρῖον, ἢ λάτοπρον
 ὀτυφλὸς, ἢ ὀλωφὸς ἀληγυλῶ,
 ἢ παπακλή ὀκύνχῳ, ἢ ὀκύν-
 χαρῆς λάπλω, ἢ ὀκυβερνή-
 τῆς ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδει-
 ξιν πλοῦτος τοῖς τὰ πᾶσιμα ἔχῃ,
 καὶ βόλα τυτο ἰμφύλω ἀπα-
 σιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδὲν τοῖς καὶ
 σίμα, ὅμως ἐν πομπῆς τῶν πρῶ-
 σίας ἀναλίσκες, καὶ μὴ ὅσα
 καὶ ἄλλοι Σήρον ὄντα ἀδύνατα,
 ἢ μὴ σαυτῶν φέρων, τῶν τῶ γέ-
 ροντι ἢ κένος ὀφθαλμοῖς ὀφθα-
 λμοῖς, ἀπλάτως ἄν καὶ
 καὶ ἄλλοι, καὶ ἀροτρον πρῶτος
 ἔσῃ τῶ βιβλίων. λοιπὸν δὲν δὲ
 ἰαυτοῦ ἀπαιτησύνον καὶ τῶ
 λάκων, ὡς ὁ μόνον λαλὸς εἶ καὶ
 ἰράσμιος, ἀλλὰ ὁ φῶς, καὶ ἔντωρ
 ἢ συγγραφῆς, ὅτις ἔχει ἕτερος,
 καὶ ἄλλοι τὰ βιβλία ὡς ἀληθῶς
 τῶν ἰαυτῶν αὐτῶν φασὶ δὲ σὶ καὶ
 λόγους ἐπιδεικνύοντες αὐτοῖς ἐπι-
 δεικνύοντες, καὶ κένους χριστῶν
 βασιλέων δὲν δὲν ἀνύωντας
 ἰαυτῶν καὶ ἄλλοι, ἢ μὴ σίμεν,
 καὶ μὴ ὀφθαλμοῖς βουδύοντες.

καὶ
 recitare, ac illos terrestrium ranarum instar sitibundos
 exclamare, nec potare, nisi prius clamore differantur.

non certe magis, quā si caluus
 pectinem emat, aut speculum
 caecus, aut tibi cinē conduceat
 surdus, scortumve spado, vel
 nauem qui nullum mare pro-
 pinquum habet, aut gubernā-
 tor aratrum. K Sed fortassis
 hac re tuas opes iactas, dum
 palam facis, etiam in res tibi
 nihil utiles, ex immēsis diui-
 tijs esse quod infumas. Aten-
 nim, quantum ego, qui et ipse
 Syrus sum, exploratū habeo,
 nisi te locupletis istius homi-
 nis testamento, dolo fraudēs
 que mala subingessisset, iama
 diu venum libris datis, fame
 tibi fuisset pereundum. L At
 fieri potest, ut nunc deinceps
 idē libros vndique accu-
 mules, quo fidem facias as-
 sentatoribus tuis, quos au-
 dis quotidie praedicantes, te
 non modō bellū et amabilem
 rhetorem, sed sapientem quo-
 que et historicum, qui secun-
 dum non inuenit. M Fera-
 tur quoque orationes ex mo-
 dam in conuiujs et mo-

ἢ ἄρα οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾶς ἔϊτ'
 ῥινὸς ἔλκεσθαι, καὶ πιστεύει
 τοῖς ἀπαύταις, ὅς ποτε ἐκείνο
 ἐπέωχε, ὡς βασιλεῖ τιμω-
 μοιάθης τῶν ὄψιν, καθάπερ
 ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδο-
 φίλιππος ἢ ἐκεῖνος ἢ Λυκαφίους, ἢ
 ὁ κατὰ τὸς πεπαιωτοτάτους ἡμῶν
 ψευδοῦντων, καὶ ἔτι τις ἄλλος
 τῶν ὑπὸ τὸ ψῦδος τῆς γα-
 νωρίας καὶ τῆς ὀσμῆς, ἃ τὸ
 ἐπαθεῖν, ἀνὴρ ἢ ἡ ἀπαίδου-
 τος ἄνθρωπος, καὶ πέρας ἐ-
 ξυπλάζων, ἢ μιμνήσκων βί-
 σθησιν καὶ σχῆμα ἢ βλήμα
 ἐκείνο, ὃ σκαυτοῦ ἀκάλωτον, ἔ-
 χαρσε, ὅπως ἢ Πύρρον φασὶ
 ἠπαύταις, τὰ ἅμα θαυμα-
 στὸν ἄνθρωπον, ὅπως ὑποκατά-
 κων ἐπὶ τοῖς ὁμοίως ποτὶ δὲ
 φθαρῶσι, ὡς πιστεύει, ὅτι ὁ-
 μοῖος ἢ ἡ ἀλέξανδρος ἐκείνος
 καὶ τὸ τῆς Μυσοῦν ὑψοῦ, ἢ
 πάλιν τὸ πᾶσι καὶ ἡ ἀδου-
 ρῆ ἢ τῶν τῆς Πύρρον ἀκάλωτον, καὶ
 ὁμοῖος ἢ ἡ ἀπασοῦ ἐκείνου καὶ
 ἀλέξανδρος τῶν μορφῶν, ἢ
 ἐνικα μὲν δὲ τῶν ὑδραίων
 μοῖος ἢ τὸν Πύρρον, ὅτι σὺ
 ἢ καὶ

N Nam nescio quo pacto
 non est difficile naso te sus-
 spendere, qui omnia credis,
 sicut illud nuper te uni cui-
 piam regi assimilem, quem
 admodum Pseudalexander
 quondam, ac Pseudophilip-
 pus, & superioribus annis
 Pseudonero, & si qui alij
 hoc modo mentiuntur.
 Nec mirum est te hominem
 insulsum ac stolidum sic as-
 fici, & lectica vehi, aut il-
 lum regis incessum, vultum,
 habitum denique totum stu-
 dere imitari, gaudereque si
 quis te huic conferat. Quid
 hoc mirum, inquam, quan-
 do etiam Pyrrhus Epirota,
 alioqui vir clarissimus, di-
 citur ita ab assentatoribus
 fuisse corruptus, ut se Ale-
 xandro illi similem arbi-
 traretur, quanquam istorum
 sacrilegorum opus palam e-
 rat omnibus? Nam Pyrrhus
 quoque imagines iam circum-
 ferebantur, & tamen ille
 hoc erat persuasus, expres-
 sam esse Alexandri figuram.
 Macienus equidem contumelia affeci Pyrrhum, quod tecum
 comparat

ἕκαστα λατὰ τὸτο αὐτῶ,
 τὸ δ' ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πάλιν
 σοὶ πρόπορ ἄρ' ἔη· ἐπὶ γὰρ
 αὐτῷ Διέκασθ' ὁ Πύρρ' ὅτι, καὶ
 ταῦτα ἄτερ ἑαυτοῦ ἐπέπαι-
 σο, οὐδ' αἰς ὄσιν οὐ ξωπρίθης
 τε, καὶ ξωπρίθης αὐτῶ, ἄ-
 ρη δὲ τις ἐν Λακείσῃ προ-
 εθύτις ξένη, αὐτῶ τὰληθίς
 ἀποῦσα, ἐπαύσθη αὐτὸν τῆς
 λορύψης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρ' ὅτι,
 ἰπιδέξας αὐτῆ ἀκόνα Φι-
 λίπιο καὶ Περδίκκου, καὶ Α-
 λξανδρου καὶ Κασσάνδρου,
 καὶ ἄλλων βασιλέων, ἤρ-
 το, τίνι ὁμοί' ἔη, πάλιν
 πηπασμῶ' ἐπὶ τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον ἤξην αὐτῶ ἢ δ'
 πάλιν γόνον ἰπιοχῶσα, Βα-
 τραχίονι, ἔφη, ὧ μαχάρω.
 καὶ γὰρ τῶ τις ἐν τῇ πόδι Λα-
 κείσῃ, Βατραχίων ὄνομα μά-
 γη' ὅτι, ὧ Πύρρ' ὁμοί' ὅτι.
 καὶ σὺ δὲ ὧ τίνι μὲν τῶν ὄσιν
 ἐργασίαι σωνόνων λινάδων
 ἰοικας, οὐκ ἄρ' ἄποιμι, ὅτι
 εἰ μανίαν ἐρρωμεθίω ἐτι
 καὶ νῦν μάνωδα δοκᾷς ἄ-
 πασι, ἐπ' ἐκείνῃ τῆ ἀκόνα
 πέν σαφῶς οἶδα. οὐκ οὐ
 ταυμάσον, ἢ ἀμείδων ὅτι

comparavi: verum quod su-
 peryest, pulchre inter vo-
 conuenit. Nam Pyrrhus
 postquam ita esse in animura
 induxerat, nemo erat om-
 nium, qui diuersum vel sens-
 tire, vel loqui vellet, do-
 nec vetula quedam eius Las-
 rissæ hospita, id quod res e-
 rat prolocutura, vesaniam
 hominis represit. Ille enim
 cum Philippi, Perdicæ,
 Alexandri, Cassandri alio-
 rumque regum Macedonum
 imagines protulisset, roga-
 uit cuiam ex illis simili-
 mus videretur, omnino pro-
 certo habens fore, ut Ale-
 xandro pronunciatet. At il-
 la diu contacta, tandem Ba-
 trachioni inquit: erat enim
 quidam in vrbe eocus Ba-
 trachio nomine, Pyrrho per-
 quam similis. Tu quoque quem
 ex histrionicis cœdis refe-
 ras, tacere malo: sed quod
 vniuersi dicant, ingenti te
 correptum insaniam, qui illam
 imaginē tibi conuenire putes,
 hoc verò sat scio. Itaque ni-
 hil est nouisi tā nullius artis

ζωγράφῳ ἄν, καὶ τοῖς πε-
 παδουμένοις ἰσομοιοῦσθαι ἱ-
 σθῆκε, πιστῶν τοῖς τὰ Λοῦ.
 τὸ δὲ σε ἰπανοῦσι, καὶ τί ταῦ-
 τὰ ληρῶ; πρόδηλῳ γάρ ἡ
 αἴτια τῆς περὶ τὰ Λοῦτα βί-
 βλια σπονδῆς, ἢ καὶ τὸ νο-
 θῆας ἰγὼ μὴ πάλαι λατῆ-
 ρον σοφὸν ἦν, ὡς γοῦν οἶα,
 Ζεῦ ἰπιπρόημας, καὶ ἰσι-
 δας ἢ μικρὰς ἔχει περὶ τοῦ
 πράγματῳ, ἢ βασιλεὺς μά-
 θοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, ἢ παρ-
 θέλαρ μάλιτα τιμῶν. ἢ δὲ
 ταῦτα περὶ σου ἰκάνῳ ἀνῆ-
 σασ, ὡς ὠνὴ βιβλία, καὶ ξυ-
 νάγες πομπὰ, πάλαι ἰν βρα-
 ῖν παρὰ αὐτῷ ἰσοδαῖ σοι νο-
 μίσας. ἀπὸ δὲ λατῆρῶν, οἶα
 πρὸ βῦτον μανδραγόραρ λα-
 τῆρῶν ἀκούσθαι, ἢ αἶνα δὲ μὴ
 εἰδῆσαι, οἶῳ μὲν σου ὁ μὲν
 ἢ μίραρ βίῳ, οἶοι δὲ σοι πό-
 ται, ὁποῖα δὲ νύκτωρ, καὶ οἶοι
 καὶ ἰκάνοις ξυγκαθῶδες; ἐν
 οἶδα, ὡς ὄτα, ἢ ὀφθαλ-
 μοῖ πομποῖ βασιλέως; τὰ δὲ
 πὰ ἔτα περιφανῆ ὄτα, ὡς καὶ
 κρυφλοῖς εἶναι ἢ λαφοῖς γνῶ-
 σμα; ἢ ἦ καὶ φέρεται.

pictor cum sis, viris eruditissimis æquari te postulas, vis fidem habens, qui hoc te nomine laudibus efferunt. Quorum verò has nugas, cum causa sit in promptu istius tui librorum coaceruandorum studij? tamen si, qui meus est stupor, nunc demum animadverti. P Nam, quod opinare, prudenter hoc inuenisti, ideoque in magnam spem erectus es, regem intelligentem virum, et in primis amantem doctorum, postquam didiceris quam des operam libros plurimos habere, in nulla plane re tibi defuturum. Q Verum heus mollicule, an tu putas tantum Mandragoræ oculis regis offusum, ut cum hæc audiatur, non etiam habeat comperitum, qualis tua diurna vitæ ratio, quæ equiuiua, cuiusmodi non es, qualibus? quibus cum consuetudine agas? An nescis s multos regibus esse et oculis et aures? Et quæ tu facis, aded latent neminem et surdis et cæcis sint cognita. Atque viam loquentem possimus

μόνον, εἰ γὰρ καὶ νομόφρον
 ἀπόδοσιν, μάλλον δὲ μὴ ἀ-
 ποδόσιν, εἰ δὲ οὐκ, οἱ δ' οὐ-
 κείναι μόνον λέω ἀπόδοσαν-
 τὰ σου, τί οἶα μὴ αὐτίκα ἐ-
 πιδοῦν πάντας σου πρόδικα
 καὶ τῆς νυνὶδος ἀπέργητα; εἰ-
 τι γοιῶ μοι καὶ τόδ' εἰ Βασ-
 σος ὁ ἡμέτερος ἰκάνω σοι
 εἰσὶς, καὶ Βαττανὸς ὁ αὐ-
 λικῆς, ἢ ὁ Λίνουδὸς Ἡμι-
 κλον ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς
 λαυμασσὺς ὑμῶν νόμους σωί-
 γραψεν, ὡς καὶ μάνουδου
 καὶ παρατίμου, καὶ ποδ-
 σχερ, καὶ ποιῆρ ἑκάνα, εἰ
 τούτων τις νυνὶ λικουτῶν τι-
 σιολόγῳ, καὶ ῥόπαλον
 ἔχωρ βαδίζοι, τί οἶα φα-
 νώου τοῖς ὀρωσιν, Ἡρακλῆα
 τῶν κώτων; οὐκ, εἴ γε καὶ χύ-
 πρις λημῶντων τυχεροῖσιν.
 μύρια γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυ-
 ρήσα ἡ σχύματι, βάδισμα
 καὶ θλιμμα καὶ φωνὴ καὶ τραχι-
 αὶ ἰπικηλασμένος, καὶ ψιμί-
 βιον καὶ μασίχη καὶ φῦκος, οἷς
 ἑμῆς κοσμήσθαι καὶ ὄλωσ, λα-
 γάτων προίμια, θάτερ ἀρ-
 πύτη ἰλεφαντας ἵπὸ μάλης
 ἐπόψαας, ἢ ἕνα λίνουδον.

possemus audire, ac lauan-
 tem daretur contueri: quan-
 quam quia aliter pueras, non
 attinet te in publico vesti-
 bus exutis cerni. nec enim
 serui tui tacebunt, quae non
 est indigna relatu facinora
 edis. Responde igitur mihi
 hoc quoque: T si Bassus ille
 noster Sophista, aut Bata-
 lus tibicen, aut iste Sybari-
 ta cinædus Hemitheon, qui
 nobis præclaras illas leges
 condidit, quemadmodum
 omni spurcitiei genere fu-
 rere oporteat, si istorum, in-
 quam, vnus aliquis v leoni-
 na pelle circumdatus, clauam
 manu tenens prodambulet,
 quid? Herculemne existimas,
 quibus obuiam factus sit, ha-
 bituros? nõ equidem opinor,
 vt maxime ollis forte cæcu-
 tiant. sexcenta enim sunt, quae
 repugnant: incessus, obuius,
 vox, obliqua ceruix, varius
 fucus, vnguenta, quibus vos
 soletis excolere: omnino,
 sicut in prouerbio est, citius
 septem elephatos sub alis ab-
 sconderis, quàm vnum cinædum.

ἄτα ἡ λεοντῆ μὲν τὸ τοιοῦτον ἐκ
 ἀνέκρυψεν· σὺ δὲ οἷα πύσσω
 σκεπτόμενος βιβλίον· ἀλλ' ὁ δὲ
 νατὸν, πρὸ δ' ὁσὸν γὰρ σὺ, καὶ ἄρ
 ποκαλύψῃ τὰ ἅμα ὑμῶν γνο
 εῖσιν αἴα. τὸ δ' ὄλον, ἀγνοῦν
 μοι δοκῆς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐν
 τίδας ὁ παρὰ τὴ βιβλιοκαπ
 τῶν δ' ἡγήτην, ἀλλὰ παρ' αὐτ
 τῶν, ἢ τὸ καθ' ἡμέραν βίβλιν λαμ
 βάνων, σὺ δ' οἷα σὺν ἰσορο
 λιοῦτον, καὶ μάρτυρα ἰσοδο
 σοι, τὸν Ἀττικόν ἢ Καλλίνον,
 τὴ βιβλιογράφου· ἐν, ἀλλ' ὡ
 μὲς τινὰς ἀνθρώπων, ἐπιτέ
 ψοντάς σε, ἢ οἱ θεοὶ ἰβλῶσι,
 καὶ πρὸ ἰσχυρῶν πρῶτα ξυ
 δάσου τας· λίον ἔτι πῶ σ
 φρονία αἴα ἀρδ' ὁδὸν μὲν τι
 τὴ πρὸ ἀδωμῶν τὰ βιβλία
 τῶν αἴα, ἢ σὺ αὐτοῖς πῶ νό
 κτισον τῶν τῶν δίκαιον· ἀρδ' ὁ
 να ἢ τοῖς ἀνθρώποισιν ἀπὸ τοῖς,
 κίρ· ὅσον ἀρδ' ὁ πρὸ τὸ
 νομῶν, ἢ τὸ καθ' ἡμέραν πρὸ
 δύο ταῦτα δ' ἄνδρῶν ἰσοδο
 σοι, βιβλία μὲν τὴ πρὸ τῶν κ
 σίμ, καὶ μαρτυρῶν τῶν ἰξ
 φων καὶ ἴδον καθ' ἡμέραν ἀν
 ἴδον

Iam cum leonina pellis hunc
 non occulat, in' speras li
 bello conteclus posse latere?
 X Sed fieri nequit, quin te
 prodant alia illa vestri indi
 cia. In summa, ignorare te
 video, quod bonam & splen
 didam famam non ab illis li
 brorum institutoribus, sed a se
 ipso, & quotidianæ vitæ me
 do petere conveniat. An ut
 rō confidis aduocatos ac te
 stes probitatis futuros tibi
 Atticum & Gallinum, li
 brarios? Caue putes, sed sæ
 uos homines perdituros te,
 si dii sinant, ac ad extremam
 paupertatem redacturos:
 quem nunc tandem mode
 stiozem, ac magis cogitan
 zem, par erat Istorum eodi
 cum vni cuiquam ex eruditis
 copiam facere, simulque ex
 ista nuper extructa domo
 migrare: ijs etiam apud
 quos mantipia prostant red
 dere partem saltem multo
 rum debitorum. Etenim his
 duobus præcipuam collo
 cāsti operam, ut libros pos
 sideres reros, & adolescentes validos ac robustos mere crevis.

Proinde

κη τὸ πρᾶγμα σοι πάντων σπου-
 δέστατον, ἢ θρησκείαν. ἀδύνα-
 τόν δέ, σέθεν ἴα ὄντα πρὸς ἄμ-
 φω διαρκεῖν. σκοπὴ τοίνυν,
 ὡς ἐκδοῦν κέρμα συμβεβηκὸν, ἂ-
 ριστὸν γάρ σε ἀφίμνητον ἤ μηδὲν
 πρὸς σπουδῆν, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν νό-
 σων θρησκόθεν, καὶ τὸς πη-
 ρίτας ἰκάνους. ἀνὴρ δ' ὁμῶς
 μὴ ἐπιδημιολογῶν σε ἢ οἰκοθῶν,
 μηδὲ πρὸς τινος ἢ ἰλιυθῆ-
 ρων, οἷς ἐδ' ἀκίνδανον ἀπει-
 θίσειν, ἢ μὴ λάδωσι, ἅπαν-
 τὰ ἐξαγορεύσασα τὰ πραχθέν-
 τα νῦν μετὰ τὸν πότον, οἷα
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἄσχετον πρὸ σοῦ
 διηγεῖσθαι ἐξελθῶν ὁ πόρνος, ἔ-
 τι καὶ δειγμάτων ἐπιθεκνύς.
 ἐπὶ ἐργαίῃ καὶ μάρτυρας ἀν-
 παρασχοίμεν τοὺς τότε πα-
 ρόντας, ὡς ἢ ἀνάγκησιν, καὶ ὁ-
 λῆς πλὴν ἀς ἐνέριψα ἀντὶ
 χαλιωάνων ἡπέρσθ, καὶ μά-
 ριστὸν ὅτι καὶ ἄλλοι ἐπικαλέσα-
 ῖν μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ
 ἄλλοι, ταῦτα καὶ λόγοις διηγε-
 ροῦμένους. πρὸς δὲ ταῦτα
 ὁ γὰρ τα μίσην τὰ ῥύθιον,
 καὶ ἐνλασί, ὡς οἶκοι, καὶ κα-
 τὰ πολλὰ ἀσφάλειαν ταῦ-
 τα ποιῶν καὶ πάσαις ἔχης.

Proinde considera quàm sit
 res aurea consilium. Nam
 meo quidem iudicio rectissi-
 mum fuerit, si missafeceris
 ea quæ non magnopere ad
 te pertinent, ac illum alteri
 morbum curaris, & pro mi-
 nistris (sic tamen, ut ne per-
 petua emptione res domesti-
 cæ deficiant) adhibueris in-
 genuos aliquos, quibus ne tu-
 tum quidem sit si abs te di-
 grediantur, nisi precio hoc
 redimas, proferre omnia
 quæ vos inter comedendum
 designatis, qualianuper pu-
 sio tuus obscenissima de te
 mane domo egressus narra-
 bat, etiam signa ostendens
 sceleris. ego verò testes fa-
 ctio quotquot tum aderant,
 quàm indignè tulerim, & vix
 manus continuerim, iratus
 tui causa, maximè cùm ve-
 num atque alterum addu-
 ceret confirmaturos quæ dis-
 xerat, qui & ipsi eadem mul-
 to sermone declamabant.
 In hos ergo usus reconde ar-
 gentum, bone vir, ut domi-
 tuiò ista perpetrare possis.

ὅτι μὴ ᾗ μὴ κίτι ἐργάζεσθαι
 τίς ἄρ' μεταπέσει σε; οὐδέ
 ᾗ λύον ἀπαξ παύσαι ἄρ,
 σκυτοτραγῆρ μαθῆσα, τὸ δ'
 ἕτερον ῥάδιον, τὸ μὴ κίτι ὠ-
 ρῆδι βιβλία· ἰκανῶς πεποι-
 θουσα, ἅλις σοι τῆς σοφίας,
 μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρον τοῦ χά-
 λους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα.
 πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πᾶς
 σας δὲ λόγων τέχνας, καὶ
 κἀκὴν αὐτῶν, καὶ ἑκατίας, καὶ
 ὀνομάτων χεῖρισιν τῶν Ἀπλι-
 κῶν. πάνυ σοφόν τι χεῖμα,
 καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γιγνή-
 σαι, εἴτε τὸ πλεῖστον βι-
 βλίον· ἡολύει δ' οὐδὲν ἡδ-
 μί σοι ἰνδραπίθειν, ἔπειδὴ
 χαίρεις ἐξαπατάμεν. ἵε
 δέως δ' ἄρ' καὶ ἐροίμῳ σε,
 τὰ τοσαῦτα βιβλία ἔχεις; τί
 μάστιξ ἀναγιγνώσκας αὐ-
 τῶν; τὰ Πλάτων, τὰ Ἀνα-
 ξιόδηους, τὰ Ἀντιλόχου, τὰ
 Ἰπώνουκτος; ἢ τούτων μὴ ὕ-
 περφρονῆς, εἴτορσεν δὲ μάστι-
 γαι σοι τίτων εἴτε χαρὸς; ἀπέ-
 ροι, καὶ Ἀισχυίου τὸν ἑκατὰ
 Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώ-
 σκεις; ἢ ἐκῆνὰ γὰ πάντα οἶδα,
 καὶ γιγνώσκεις αὐτ' ἑκαστον;

Nam quis nunc deinceps ab
 istis quibus te assuefecisti,
 retrahat? Non facile ces-
 sat canis corium rodere ubi
 cepit. At illud alterum, ne
 in posterum libros commer-
 ceris, facile obinebimus.
 Doctus es, sapiens es. Quic-
 quid vspiam antiquitatis ex-
 tat, hoc tibi modò non in
 summis labris natat. omnem
 historiam tenes, omne ora-
 tionis artificium, virtutem,
 vitia, dictionum Atticarum
 usum: ac planè scitus es, et
 in omni scientiarum genere
 primus, ob librorum aceruum.
 Nam quid vetat etiam me
 tibi ciconiam pinsere, quan-
 do decipi te iuvat? & Ego
 verò perquam velim fieri abs
 te certior, cum tot tibi libri
 sint, quibus potissimum te
 occupes, Platonis, Antisibe-
 nis, Antilochi, Hipponactis?
 Aut spreis his, magis rhe-
 tores in manibus habes, et
 Aeschynis orationem aduer-
 sus Timarchum legis? An ve-
 rò iam ante hæc omnia tibi
 sunt clara, nec est cur legas.

τῶν δ' Αἰσογράτων καὶ τ' Εὐ-
 πολων ἰσοδύνας, ἀνεγνας
 καὶ τὰς βάντας, τὸ θραμα δὲ
 πορῶν ἴδ' ἐν σοὶ τὰ κἄ καθί-
 κηθ' ἄρ' ἠρθρίας, γνωρί-
 σαι αὐτά; τὸ ζουὶ καὶ μά-
 κισα θαμάσασθ' ἄρ' τις, τίνα
 ἐκ ψυχῆς ἔχωρ, ἀπὸ τῶν βι-
 βλίων, ὁ ποῖαις αὐτὰ χερσὶν
 ἀνελήλας. πότε δ' ἀναγινώσ-
 σκας, μὴδ' ἡμέραν; ἀπ' ἑδῆς
 ἔβρακ' ποιοῦντα τοῦτο. ἀπὸ δ'
 ἕκτορ, πότερον ἐπιτάμει.
 Ὁ μὴδ' ἰκάνοις, ἢ πὲ τῶν λό-
 γων; ἀπ' αὐτῶν πὲ σκότος μὴ-
 κη, μὴ τολμήσας τὸ ἴδ' μὴδ' ἄρ.
 ἄρ' ἢ τὰ βιβλία, ἢ μόνον ἔρ-
 γάτων τὰ σαυτ'. καὶ τοὶ ἔχρ' ἴδ'
 μὴκτι μὴδ' ἰκάνοις. ἀδ' ἄδ' ἴ-
 να δ' τῶν τῶ Εὐεπίδου Φά-
 κων, καὶ πῆρ τ' ἰσοκων ἄρ'
 γαυακτῶσιν, καὶ λῆσασιν.
 Οὐδ' σκότος φρίσσοι τ'
 σωρζάτων,
 Τερμνὰτ' οἶκον μὴ πο-
 τὶ φθογῶν ἀφῆ.
 Εἰ δ' πάντως ἰμῖναι τῆ δ-
 μοιζ νόσθ' ἀλγῶσασ, ἴθι, ὡς
 νοὶ μὴ βιβλία, καὶ οἶκοι κα-
 τακείας, ἔχει, καὶ λαρποῦ
 τῶν δόξων τῶν λιτμῶτων,
 ἡαε

at in Aristophane & Eupo-
 lide rotus es? Seis Baprias?
 percurristi totam fabulam?
 Nam alicubi tetigit te poe-
 ta, nunciubi puduit te agniti
 flagitij? Hic autem iterum
 miramur quali animo, qua-
 libus manibus libros verses.
 Quando? num interdium?
 quod nemo unquam facere
 te vidit. At noctu. An cum
 istis alijs et intentus; aut an-
 te vestra exercitia, quae nisi
 cum caligine terra est obdu-
 cta, aggredi non ausis?
 Missos vero fac libros, ac
 tuam rem potius cura, quan-
 quam hoc quoque indignum
 est, debuerasq; Euripidis
 Phaedram saltem vereri,
 quae mulieribus succenset,
 ac inquit:
 Nullas tenebras expaues-
 scunt conscias,
 Neve aedium vocem la-
 tebrae edant, timent.
 Quod si omnino decre-
 uisti tuo morbo blandiri,
 age abi: mercare libros,
 domi conclude, frueri par-
 torum bonorum gloriae
 ἡαε

ἔκανόν σοι καὶ τὸ πρῶτον ἵ
 μὴ δέπω, μὴ δὲ ἀναγνῶς, μὴ δὲ
 ἀπαράγης τῇ γλώττῃ παλαιῶν
 ἐνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα,
 μηδὲρ δανόν σε ἄρρασμα-
 να. οἶδά ὡς μάττω ταῦτά μοι
 κληρήσῃα, καὶ κατὰ τὴν πα-
 ροίμιαν, Αἰθιοπὰ σμίχαρ ἐ-
 πιχάρῳ. σὸν γὰρ ὄνομα, καὶ
 χεῖρ ἐς ἄδερ, καὶ κατὰ γυλα-
 ῶσιν πρὸς τὴν πεποδινύμων,
 οἷς ἀπόρρη ὠφελῆσθ, ἐκ ἐκ τοῦ
 κῆρυκος τῶν βιβλίων, ἔδ' ἐκ
 τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀπ'
 ἐκ τῶν φωνῶν καὶ τῆς γυμνῆς τ
 γραφῶν. σὺ δὲ οἷα θε-
 ραπέσῃ τὴν ἀποδινύσιαν,
 καὶ ἐπικαλύψῃ τῇ δόξῃ ταύ-
 τῃ, καὶ ἐκ πλεονεξίας ὀφείδῃ τ
 βιβλίων, ἐκ ἄλλως ὅτι καὶ οἱ
 ἀμαθῆσιν τὴν ἰατρῶν τὸ αὐτὸ
 σοι ποιεῖσιν, ἰλιφῶν τὴν νά-
 ρικας, καὶ σικυίας ἀργυρὰς
 ποιεῖσιν, καὶ σμίχας χεῖρο-
 κοπήτας, ὅποταρ ἵ καὶ χεῖρα-
 ῶσα τῶν δειν. οἱ μὲν δὲ ἴ-
 πως καὶ μὴ ἀ χερύσασθαι ἀν-
 τὰ, ἴσασι, παρὰ τῶν δὲ τις
 ἔς τὸ μίσησιν τὴν μαθητικῶν,
 φιλῶν τὸν ἵ μάλα ἵκονη-
 μῖνον ἔχωρ, ἵ τὰ μαθητῶν

hac scilicet contentus : caue
 verò tangas, aut læliurus ali-
 quid aperias, ne sit in ore tibi
 veterum aliqua oratio aut
 pœma nihil malè de te me-
 ritorum. A Non sum nescius
 hæc frustra à me disputari:
 ¶ nugas esse meras, iuxta
 adagionem, Aethiopem la-
 uare. Nam tu non cessabis
 libros cœmère, cùm ab eru-
 ditissimis quibusq; rideberis,
 quibus non hoc agitur, ut li-
 bri niteant, ¶ magnifici sint,
 sed ut vitiles verbis ¶ senten-
 tijs verborum. ¶ An verò spe-
 ras ista opinione tuam inscia-
 tiam posse occulere, ¶ co-
 dicum multitudine permos
 uere vulgus? Nescis autem
 quòd imperitissimi medici i-
 dem faciunt, qui eburneis vir-
 gulis, ¶ vasculis quibus san-
 guinem eliciunt, argenteis,
 scalpellisq; auro insignibus
 superbiant : cùm verò hor-
 rù iam usus est, ne in manus
 quidem rectè capere sciunt:
 alius autem quispiam in me-
 dium prolato phlebotomo,
 rubigine quidem ambeso,
 sed

ἀνίμαξι τῆς ὀδύνης τὸν νοση-
 σαῖτα. ἵνα δὲ καὶ γλοιώγι-
 ροῦνι τὰ σα ἀνάσω, τὸς κο-
 ρίας τὸτος ἐπίσκηψαι, καὶ ὅ-
 ψι τὸς μὲν τεχνίτας αὐτῶν,
 ξυρῶν καὶ μαχαυρίδας, καὶ
 κάτοπτρον σύμμητρον ἔχον-
 τας τὸς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώ-
 τας, πλεῖστον μαχαυρίων
 πετιχῆτας, καὶ κάτοπτρα
 μγάλα δὲ μὲν λύσαν γε δὲ
 ταῦτα ἔδειν ἐδότας. ἀπὸ τὸ
 γλοιότατον ἔκείνο πάσχον-
 σιν, ὅτι κέρουσαι μὲρ οἱ πολ-
 λοι παρὰ τοῖς γέτωσιν αὐτῶν,
 πῆς δὲ τὰ ἐκείνων κάτοπτρα
 πεσιθόντες, τὰς κόμας ἐν-
 διψοσι. καὶ σὺ τοῖσιν ἄλλοι
 μὲν διυθῆτι χήσεις ἀν τὰ
 βιβλία, χήσαδι δὲ αὐτὸς ἐκ
 δρ δλωαο. καὶ τοῖς δὲ ἔχου-
 σαις ἐδρῆ βιβλίον πώποτε,
 ἐπὶ τὸ τῆς κωδὸς ποιῆς τῆς
 ἐν τῇ ἀτῆν κατακεμένης, ἢ
 ἐν αὐτῶν κειθῶν ἰδιῶν, ἔ-
 πὶ τῷ ἴπῳ δλωαμῆνο φαῖν
 ἐν τῇ ταῦτα τόγινω εἶν,
 κῆρ μόνων τῶν βιβλίων παρῶνσι ἀλομα πῆς δὲ. κῆρ δὲ
 τῶν ἄλλων, ὅσα κατὰ πλυσυ καὶ ἰπνοείδισα ποιῆς,
 αὐθῆς ἀκέρη ποκάσ

κίς.

sed bene acuto, agrum mor-
 bo leuat. Sed ut iurum re-
 rum magis iocosam faciam
 comparationem, ad hos mihi
 tonsores aspice, & inue-
 nies eos qui artifices optimi
 sint, nouaculam tantum ac
 forpicem & mediocre spe-
 culum habere. Sed ignaros
 artis, etiamsi infinita specu-
 la & forpices proponant,
 non tamen latere, artis quod
 nihil calleant tonsoria. Acci-
 didi hoc risu dignissimū,
 quod plerique apud vicinos
 tondent, coram ipsorum spe-
 culis comuntur. { Et tu alij
 quidem cui usus esset, com-
 modare librum certe posses,
 ipse vii non potes: tamen si
 nulli commodasti vnquam,
 facit hoc tantum quod ca-
 nis in præsepe, qui cum hors
 deo non vescatur, equum
 tamen volentem pasci,
 haud sinit.

GILBER.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Indoctum quendam, qui coëmpione librorum famam doctrinæ aucupabatur, tides: & sumit exordium statim à propositione. Senecæ epist. de non comparanda librorum multitudine. Item eiusdem cap. 9. de vitæ tranquillitate. Et Quintiliani primum caput lib. 10. Plutarchus in lib. de Educandis libris, in comparandis sapientiæ instrumentis non numerum, sed vsuam spectandum suadet, vt non plurimi, sed optimi comparentur.

a NAM quo pacto.] *Confirmatio dicti.* *b* Et vt dem.] *Permissio.* *c* Ac tu apertis.] *A* Contrario accommodat similitudinem. *d* Sed hoc.] *Lectio vtilis.* *e* Sed Heilico.] *Modo montem, modo fluvium, modo instrumentum musicum significat.* *f* Nam cum pastore.] *Traetat collationem.* Nam Musa cum pastore Hesiodo, eio de o si, pro à d à G r i. r a o i o s b. *g* Non credo te.] *Redit ad argumentum.* *h* Quicquid Demosthenes.] *Cerium est, Demosthenem officis descripsisse sua manu Thucydidis historias, non aliam ob causam, quam vt fideliter eius scripta memoria complexus, di- Etionem floridam imbiberet, familiaremq; sibi redderet.* Agatheus Smyrneus historicus libro 2. Historiarum huius facis mentionem. *i* Sylla.] *De huius Syllæ rebus gestis Plutarchus, qui totam eius descripsit vitam.* *k* Simia est simia.] *Admonet hoc adagium fortune ornamenta non mistare hominis ingenium, & natum videtur à simijs illis Cleopatrz Aegypti regina saltationem humanam imitantibus, quarum apologum Lucianus refert de Mercede conductis.* *l* Quod si librorum.] *Ab absurdo.* *Vitæ præteritis, quia hætenus non fuerit contemptum aliquem propter librorum copiam doctum esse factum: vnde vult intelligi, nec posthac fore.* *m* Age verò si non est.] *Inductio αὐτοσκομὴν λητιὰν, Platonica propositio, & locupletandæ orationi accommodatissima.* *n* Marlysa.] *De eò fabulâ*

fabula est apud Ouid. 6. *Fastorum*, & in dialogo *Iunonis & Latone* anti. Item in *Tragopodagra*. Eius quoque fit mentio in *Harmonide*. o *Quid cani cum balneo*.] Hoc adagium *Erasmus* in *Adagiorum Chiliadibus* dicit, quadrare in eos, qui ad rem quampiam prorsus sunt inuiles, ita ut in balneo nullus est omnino canum usus. Eo utitur etiam *Lucianus* in *Parasito*. p *Fuit non ita*.] *Narratiuncula* seu *diaplogura*, è re nata artificiosissime comparationes. In *Græco* & *prodd.*, scilicet *χάρων*. q *Ficulneis sensibus*.] *Prouerbiolum* in inuiles, infirmos, in nihili homines: à ligno ficulneo, quod debile, fragile & inuile est. *Horatius*:

Olim truncus eram ficulnus, in utile lignum, &c.

Theocritus in *Operarijs*: *Stringite collectores manipulos* ne quis præteriens dicat: *O ficulnei homines*, perijt & hac meritis. Eodem respexit *Alexander Pseudomantis*, libros *Epicuri* lignis exurens ficulneis, nullius preloj philosophum significans. Vide *Erasmi* adag. *Ficulnus*. r *Thersites*.] *Græcorum* omnium qui ad *Troiam* venerunt fœdissimus fuit, idemq; ignobilissimus: altero oculo strabo, altero pede claudus, angustiissimi humeris, & ad pectus usque contractis, vertice acuminato raro capillitio: cuius deformitatem *Homerus* notam carmine suo posteris omnibus fecit *Iliad*. 2. Vide dialogum *Nerci & Thersitæ*, de forma contententium, inter *Moriorum* dialogos. s *Hæc cum*.] *Amplificatio*. z *Thressæ* mulieres.] *Thraciæ*, quas *Ouid*. *Bacchas & Menades*, alij *Thyades & Dassarides* appellant. Quomodo autem à *Bacchis* *Orpheus* decerpitus sit, graphice in ipso statim initio 11. *Metamorph*. depingit *Ouidius*. u *Cum lyra*.] *Delira & capite* *Orphei* fabula. x *In nigrum Pontum*.] Id est, in mare. y *Condidere*.] Ita ut nunc & *Bacchion* apud ipsos, hoc est, *Bacchi* oraculum. z *Neanthus*.] *Neanthus* à canibus infeliciter decerpitus. A *Ego* uero *Dionysium*.] *Dionysius* etiam pestilentissimus ille *Siciliæ* tyrannus, iragadias & comedias, ut alta mittam, conaspit: qui expulsus imperio, *Corinthi* pueros literas ac musicam mercede docuit, ut ante alios *Cicero* epistolarum ad *Attii*.

ad Atticum lib. 9. tradidit. unde proverbium factum est, Διονύσιος ὁ Κωζῶν : quoties neminem tam sublimi esse fortuna offendere volumus, qui non etiam ad hunc similem & abiectam rueret possit. At verò hunc Dionysium ob leuciam de tragœdia gloria perisse, testis est Plinius. Sed quoniam plura tam à Græcis quàm Latinis de Dionysio scribuntur, & ea notissima sunt, ea recensere superfedeo. B Philoxeno.] Notissima est etiam Philoxeni historia, quem in lapidicinas, quas latomias & lithomias Græci vocant, Dionysius tyrannus detrusit, quòd eius poematibus illudebat. Cicero in Epistolis ad Atticum lib. 4. Philoxeni animum probat, qui maluerit in carcerem reduci, quàm assentari tyranno. Idem Lucianus de Mercede seruientibus : οὐδ' οὐδ' εἰ μὴ ἐπαυῖς, ἐς τὰς λιθομίας Διονυσίου δόξας ἀφίξῃ. Quòd nisi tu laudes, protinus in Dionysij lapidicinas relegaberis. Hoc nomine carcer erat insignis, quem Dionysius extruxerat C Aeschylus pugillare.] Huius fit mentio in Demosthenis encomio. poeta fuit Tragicus, quem, ut Philostratus scribit, Athenienses tragœdiae parentem appellauere, & decreto publico statuere, ut illius vnus ex omnibus tragicis fabula docerentur, ipso etiam mortuo, tantum illi honos à populo Atheniensi tribuus est. Tragœdias scripsit potando, ut scribit Plutarchus cum Athenæo. Vixit tempore Pythagoræ & Pindari, Lyrici poetae. D Ettamen his.] Hic diligenter consideranda, quantam puritatem sermonis exigit à scripore Lucianus. qui cur ista reprehendat, potissimum vltimum versiculum, vix Græcè doctissimus aliquis opinor viderit. E Duo autem sunt.] Quid ex authoribus sit discendum. F Sed quod sum.] Argumentum inscitia. G Bellerophontes.] Iidem in Apologia pro Mercede conductis, & Plautus in Bacchidibus : Alia Bellerophontem iam tuus me fecit filius. H Demetrius.] ἡγεῖα μίστρα. I Scire autem.] Interrogatio, facti suggillatio à sine. K Sed fortassis hac.] Dilusio amara. L Attici non potest.] Alia causa. M Fertur quoque.] Comprobatio à simili facto. N Nam nescio quo.] Dilusio à qualitate persone. O Quid hoc mirum.] Amplificat exemplo. P Nam quod opinare.] Tertia causa. Q Verum heus.] Dilusio à persona regis.

R Mandragoræ] De Mandragora multa annotauimus in Timæ, & Demosthenis encomio. S Multos legibus esse & oculos.] Idem refertur de Mercede seruientibus, ubi plura annotauimus. Per exploratores enim obseruentibus, ubi plura dicat faciat ve. Vide etiam Erasmus nostrum in Declamatione, qua Lucianica respondet. T Si Bassus.] Amplificatio ab exemplo. V Leonina pelle.] Mos tegendi se pellibus, anti quis fuit, vnde dicitur Hercules, caprina lous. Verum vs leonina Herculem non facit, ita nec cuculla monachum. X Sed fieri.] Obiurgatio seria. Y Non facile cessat canis.] Proverbium de mala consuetudine, à qua quis deinde non facile auelli potest. Magna enim vis est assuetudinis in primis annis, nec facile quis contra eam agere solet, aut potest. Z Doctus es, sapiens es.] Ironia, & Ego verò perquam.] Interrogatio distributa. ß Aut spreus.] Alia obiurgatio ab inuiti y Quòd si omnino.] Epitropeironica. A Non sum nescius.] Epilogus iuxta adagionem, Aethiopem lauare conor. Qui quid enim nauium est, id haud facile mutatur. Circa autem Nilii & Oceani oram Aethiopes habitant, quos Solis vicinia vsque ad nigri coloris speciem ita exurit, vt nulla abluantur aqua, neque vllaratione candescant. Extat de hac re Lucianus epigramma. e An verò.] Obiurgatio à spe inuiti insitiae. z Et tu alij quidem.] Claudit suo more, [celebri & scio dicto, sicut ferè omnes sermonum suorum particulas solent. Canis enim in præsepi suis stabulis cubans, in eos dicitur, qui nec ipsi fruuntur re quæpiam, neque veli quos sinunt vsi. Vtitur eadem in Timone, ubi plura annotauimus. Ad similem insaniam pertinent illi versus Horatii in 2. Sermonum:

Si quis emat cytharas, emptas cõportet in vnum, &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ. DE DOMO.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Obligua quædam domus laudatio est, cuius & situm & structuram, & tecti cæterarumque partium

D d d orna-